

Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar att en internetbaserad tränartjänst inte är en sådan tjänst inom idrottsområdet som omfattas av reducerad mervärdesskattesats.

Målet handlar om person som tillhandahåller tränartjänster över internet. För varje kund tar tränaren fram ett individuellt utformat träningschema som läggs upp på kundens konto på en hemsida, tillsammans med information och instruktioner om hur träningen ska genomföras. Kunden utför sedan träningen på en plats och vid en tidpunkt som han eller hon väljer själv. Kunden kan kommunicera med tränaren under och efter träningspassen via en chattfunktion.

Mervärdesskattedirektivet tillåter att en reducerad skattesats tillämpas på tjänster i form av "utnyttjande av sportanläggningar". Enligt Högsta förvaltningsdomstolen framstår det som klart att tränartjänsten inte är en sådan tjänst som omfattas av den direktivbestämmelsen. I den svenska lagen beskrivs området för den reducerade skattesatsen i stället som "tjänster varigenom någon bereds tillfälle att utöva idrottslig verksamhet". Även om den bestämmelsen alltså är formulerad på ett sätt som avviker från direktivet framstår det enligt domstolen som fullt förenligt även med utformningen av den svenska bestämmelsen att tolka den i enlighet med direktivet, dvs. så att den inte omfattar en sådan internetbaserad tränartjänst som är aktuell i målet.

Mål nr 5729-18, HFD 2019 ref. 37

Dom meddelad i Högsta förvaltningsdomstolen i Stockholm den 18 september 2019